

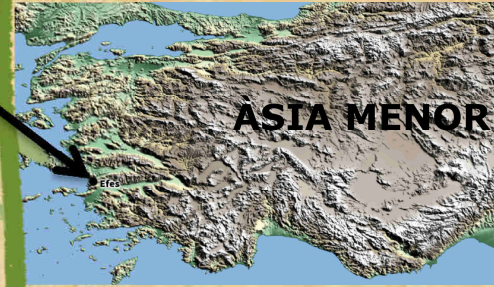
EFESIS

• **Etimologia:** La comunitat cristiana d'Efes, centre comercial, cultural i religiós d'Àsia Menor, té molta importància en la vida de Pau (Ac 19,1-22). Més que una carta, es tracta d'un tractat doctrinal.

SEGON TESTAMENT

Composició

- **Data:** 70-100 dC. Si fos autèntica de Pau (improbable): 61-63 dC.
- **Lloc:** Àsia Menor, probablement Efes mateix.
- **Idioma original:** Grec elaborat. ΑΒΓΔΕ
- **Autor(s) i relació amb la comunitat:** L'autor és incert: les diferències de contingut i enfocament respecte altres cartes de Pau fan pensar que l'autor sigui un deixeble de Pau, de cultura judeo-hel·lenística i d'Àsia Menor, probablement de la mateixa comunitat d'Efes fundada per l'apòstol. Això no ha d'estranyar malgrat alguns passatges (1,1; 3,1; 6,19-20...), ja que per a la pseudoepigrafia l'important és dirigir el missatge de Pau a tota comunitat.

Ef

Gèneres literaris dominants

Estructura

Ef 1-3: HISTÒRIA DE L'EVANGELI

- 1,1-2: Salutació
- 1,3-14: Càntic de lloança: jueus i no-jueus, un sol poble en Crist.
- 1,15-23: Pregària: que experimenteu i conegeu el Ressuscitat.
- 2,1-10: De mort a vida. Ressuscitats per mitjà de Crist
- 2,11-22: Crist ha unit tota la humanitat en un sol poble.
- 3: Pau, enviat a fer conèixer la magnitud de l'amor del Crist.

Ef 4-6: LA NOSTRA HISTÒRIA

- 4,1-16: Ser 1 sol cos no-uniforme: l'Esperit bufa en l'Església.
- 4,17-6,9: Canviar la manera vella de ser humà per la nova.
 - 4,17-5,18: Nova manera de ser humans
 - 4,25: Mentida → Veritat
 - 4,26-27: Baralla → Pau
 - 4,28: Robatori → Generositat
 - 4,29: Malparlar → Edificar
 - 4,31-32: Venjança → Perdó
 - 5,1-17: Immoralitats → Bondat i Justícia
 - 5,18: Borratera → Plens d'Esperit
 - 5,19-5,21: Signes de l'Esperit: cant, agraïment, i humilitat
 - 5,22-6,9: Metàfores culturals de la relació Església-Crist
 - 5,22-33: Dones i homes
 - 6,1-4: Fills i pares
 - 6,5-9: Esclaus i amos
- 6,10-20: L'armadura de Déu
- 6,21-24: Cloenda

Idees principals

- Jesucrist ha unit tota la humanitat en un sol poble.
- Som humans nous, abandonem les pràctiques velles.
- Ser u no vol dir ser uniformes: la diversitat de l'Esperit.
- El més important és experimentar i viure la magnitud de l'amor de Jesucrist en les nostres vides i relacions.
- Per a combatre el mal del món, revestim-nos de l'armadura de Déu, que és noviolenta.

Destinatari

Efes era la gran metròpoli de tota Àsia Menor. Era el lloc on s'adoraven les grans deïtats gregues i romanes. El cristianisme hi entrà a través de cristians procedents de Joan Baptista (Ac 19,3), judeocristians convertits per la predicació de Pau (Ac 19,9), i molts altres deixebles. Efes com a capital de la província romana d'Àsia fou un indret clau en la predicació de Pau, on s'hi està més de 2 anys (54-56dC).

Cites memorables

- «Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt al cel. Ens escollí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió (...). La riquesa de la gràcia de Déu s'ha desbordat en nosaltres. Ell ens ha omplert de tota saviesa i intel·ligència. Ens ha fet conèixer el misteri del seu disseny, la decisió benèvola que havia pres per executar-la en la plenitud dels temps: recapitular en el Crist totes les coses, tant les del cel com les de la terra.» (1,3-10)
- «És per la gràcia que heu estat salvats per mitjà de la fe! I això no ve de vosaltres: és un do de Déu. No és fruit de les obres, perquè ningú no pugui gloriar-se'n.» (2,8-9)
- «Formeu un edifici construït sobre el fonament dels apòstols i els profetes, que té el mateix Jesucrist per pedra angular.» (2,20)
- «En Jesucrist, per l'evangeli, els pagans també tenen part en la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa.» (3,6)
- «Sigueu capaços de comprendre, amb tot el poble sant, l'amplada i la llargada, l'alçada i la profunditat de l'amor de Crist» (3,18-19)
- «Revestiu-vos de l'home nou, creat a imatge de Déu en la justícia i la santedat que neixen de la veritat.» (4,24)